

In lần thứ nhất

Giá là : 0\$50

Tuồng hát Cải-lương

TỔNG TỬ'U ĐO'N-HÙNG-TÍN

Diễn theo truyện "THUYẾT-ĐƯỜNG"

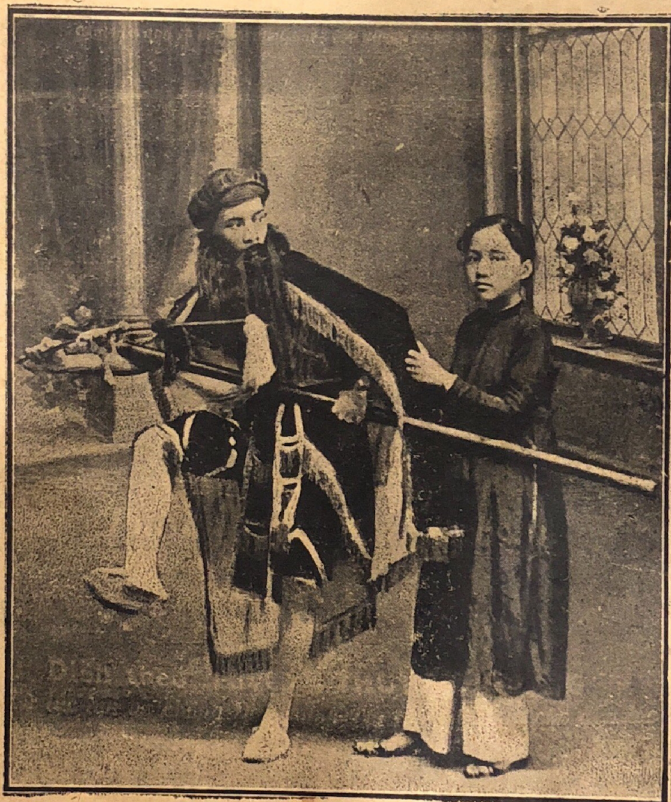
(Từ lúc hai vợ chồng Đon-hùng-Tín từ biệt nhau cho đến lúc
La-Thành bắt nạt Phan-Vương)

TÁC GIẢ :

LƯU - QUAN - MÙI

CHỦ BỐN :

PHẠM-ĐÌNH-KHƯƠNG



Công-Chúa theo bắt chồng không cho chồng đi

Cấm in trùng và đem ra diễn, cuốn nào không có ký tên chủ bốn là đồ gian.

IN TẠI NHÀ IN XƯA-NAY

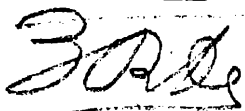
Thanh-Lý-Hiền

TỔNG TỬU ĐƠN-HÙNG-TÍN

KÉO MÀN

CA MADELON

Diễn tường này hay,
Xin quan cả qui viên đến xem.
Giúp người đồng bang,
Cho nên gánh bả niên trường khanh.
Thì lòng đồng bang.
Ơn kính chút qui quan thời sanh.
Ơn chiếu cố,
Đêm gương thanh đến xem thứ tường,
Sẵn lúc chơi trăng thừa nhân bước luôn.
Trước mua chút vui sau là tiêu khiển,
Tiếng sáo hơi ca động đờn êm tai,
Chúng tôi sắp ra lớp lang rập ràng,
Qui quan đến xem thì tàng,
Bồn-ban chẳng dám khoe khoan,
Ràng sức chỉ công diễn ra thứ tường này đây,
Hùng-Tín tổng tửu,
Thứ tường bi hiệp oan ly,
Nào nài công chi,
Vì tôi lựa thôi kếp hay,
Bên đào thì cũng,
Lựa thiệt rông cả động thanh thảo,
Nhưng vậy mà lòng còn e sợ sót,
Ơn chiếu cố,
Khán quan còn sai sót chỉ cho,
Thì lòng đồng bang,
Thì đây nguyện ra sức lo,
Tiềm nhiều lớp hiến cùng chư vị xem chơi,
Ơn đồng bang, nguyện cầu cho, vị khán quan, dặng nam san.



MÀN THỨ NHƯT

(KÉO MÀN DỌN CÁI ĐỀN VUA)

VƯƠNG-THẾ-SUNG NÓI : Từ Thập-bát phản-vương khởi loạn, nơi Lạc-Thành chiếm cứ xưng vương, đã mấy phen đại chiến cùng binh Đường, *nhưng mà*, binh có quã ba phen đại bại. Đường-dồng thiệt rất nên lợi hại, làm cho ta lo sợ hằng ngày, nhằm trong thành hết tướng đại tài, Lạc-Dương phải có ngày lâm hại.

QUÂN BẢO : *Dạ, dạ.*

VƯƠNG-THẾ-SUNG NÓI : Chi ?

QUÂN NÓI : *Dạ*, quan Thống-sự trở lòng dần giặc, Thái-tử Ngao-Ngư tử tại chiến trường, nơi vòng binh tôi thấy đã tương, nên phải báo lai minh chủ.

THẾ-SUNG NÓI : *Lui, trời đã hại mạng ta rồi!* chiến tướng đã phản lòng dần giặc, còn Ngao-Ngư tử tại sa tràng, ắt Lạc-Dương ta khó ngồi an, ta quyết một cùng Đường-dồng sống thác.

(Lúc này Hùng-Tín ở ngoài nghe bước vào nói)

HÙNG-TÍN NÓI : *Dạ*, thần Hùng-Tín ứng hầu, vãn Vương-huynh hà sự ?

THẾ-SUNG NÓI : *Có vậy Phò-mã thượng tạ.*

HÙNG-TÍN NÓI : *Dạ*, bẩm Vương-huynh, việc cơ binh lẽ thường thắng bại, sao Vương-huynh có ý nhượng tài ; *Bẩm Vương-huynh*, tôi nói thiệt : tôi còn dây gươm báu rạch sang-hà, thế một mất một còn cùng Đường-tặc, *dạ*, bẩm Vương-huynh như em đây :

CA KIÊM TIỀN

Rạch đất chia với Lý-thế-Dân,
Dầu sống thác em đâu có cần,
Em làm diệu vi thần tận trung,
Tả dục hữu xong,
Hề chưa có lòng,
Thì tôi hết dạ,

Thác bao nài,
Thái-bình đã chia đồng sống nhau,
Này vật thành nghiên,
Phải đem thân đổ trong cơn ngặt,
Đặng làm đền nợ nước ơn vua,
Bờ Đường-dồng tao quyết một trận hơn thua,

THẾ-SUNG CA : Phò-mã đừng quyết chiến tranh đua,
Việc binh cơ coi chừng thắng bại,
Chăm hưỡn chờ binh của ta cứu viện,
Ra binh chẳng muộn.

THẾ-SUNG NÓI : *Phò-mã ôi !* Binh Đường tặc binh rồng
tướng hồ, còn binh ta tướng quả binh cò, vậy thì phé Lương-
Đĩnh về chốn Lạc-Dương, ở chắc khó đương cùng Đường
tặc.

HÙNG-TÍN NÓI : *Bầm lệnh Vương-huynh, Vương-huynh*
nói như vậy chẳng sai rồi, hễ giặc đến dùng binh đón giặc,
nước trắng dùng đất đắp ngăn, bầm lệnh Vương-huynh,
em mới nhớ lại rồi.

THẾ-SUNG NÓI : *Phò-mã ôi !* chẳng hay phò mã nhớ đều
chi, mau khá tỏ ta tướng minh bạch.

ĐẬU-KIẾN-ĐUỐC NÓI : *Dạ, chẳng hay phò-mã nhớ đều*
chi vậy ?

CAO-ĐÀM-THANH NÓI : *Dạ, xin phò-mã phân trần.*

MẠNH-HẢI-CÔNG NÓI : Cho cô già tường với.

CHÂU-XÁNG NÓI : *Dạ, phò-mã nhớ đây chắc có anh*
hùng còn ẩn sơn trung, hễ ngay vua giúp nước đến cùng,
dương sống thác há di sơn dạ.

HÙNG-TÍN NÓI : *Dạ, bầm lệnh Vương-huynh, em mới*
nhớ lại, có một chỗ cứu binh, nếu dặng vậy thiên lòng nhưn
nguyên.

THẾ-SUNG NÓI : *Chẳng hay chỗ nào đó phò-mã ?*

HUNG-TÍN NÓI : *Dạ, nơi Hồng-Đào-San có ba người, vốn*
anh em bạn thiết với tôi, một người tên là Hầu-quân-Đạt,
một người tên là Tiếc-vạng-Triệu, một người tên là Tiếc-
vạng-Xuân, nếu dặng ba người ấy đem binh đến giúp có lo
chi vật ngã thành nghiên, đuổi binh giặc dương trong nháy
mắt.

THẾ-SUNG NÓI : Từ hường phủ vầy đều binh giặc, biết lấy ai cứu viện Đào-San ?

HÙNG-TÍN NÓI : *Dạ*, Vương-huynh tua bảo trọng mình vàng, tôi sẽ khiến Đon-An cầu cứu, *quán*, mi khá tua vưng lĩnh, hậu dinh kiểu Đon-An.

QUÁN NÓI : *Dạ*, *phụng mạng*.

HÙNG-TÍN NÓI : *Quán*, Bút chỉ.

ĐON-AN NÓI : Đại thần Đon-gia yết kiến bệ tiền, chúc Lạc-Vương vạn tuế !

HÙNG-TÍN NÓI : *Nầy Đon-An !* Mi đạo làm thần tử, một bữa hưởng lộc ơn vua, mi khá tua lên núi Đào-Sơn, cầu tam vị Lạc-Thành cứu cấp, giải cứu binh dương hạng trông vào, bút thơ khá dinh tâm cần thận.

THẾ-SUNG NÓI : *Nầy Đon-An !* Mi khá tận tâm cùng chúa, dặng cứu binh ta sẽ gia phong.

ĐON-AN NÓI : *Dạ*, một bữa chịu ơn vua, ngàn năm lo giúp nước.

CA HÀNH VÂN

ĐON-AN CA : Cúi lạy giả từ,

HÙNG-TÍN CA : Cam nghĩa của người,
Vi thần tận trung.

THẾ-SUNG CA : Đào-San mi tới,
Đó khá cần tâm.

ĐẬU-KIẾN-ĐUỐC CA : Hoan phòng binh giặc,
Điều làm thần tử.

CAO-ĐÀM-THANH CA : Sống tận trung thác cũng bia danh,
Vây mới là đứng trượng phu tưng.

CHÂU-XÁNG CA : Một ngày hưởng lộc,
Muôn thuở còn ghi.
Thần tử trọn nghi,
Đào-Sơn trực chỉ.
Cậy hùng anh cho nghi,

HÙNG-TÍN CA : Vây mới đáng,
Đứng bậc tu mi,

ĐƠN-AN CA : Thác chẳng sá gì,
Miền đền ơn chúa tròn thì thôi,
Mặc giả từ chùa an chốn Lạc-Dương,
Đào-Sơn tôi trời bước,
SÁU NGƯỜI CA CHUNG : Cầu cho viên lộ bình an.

(Bỏ Décors xuống.)

ĐƠN-AN NÓI : Vả đây đến Đào-Sơn, đường hiểm nguy
mấy dặm sơn xuyên, đạo thần tử há nài lao khổ, *như ta*,
sống trăm ngày mang ơn chúa, thác ngàn thuở trả nghĩa tôi.
Ấu là ! Chốn Đào-Sơn chỉ dặm đề vờ, trao thơ cầu chư vị
đầu lân.

CA MẦU TÂM TỬ

Kiểu thiên thương, cứu chúa Lạc-Vương,
Còn tôi diễn lộ nan đường,
Dầu có làm trong vòng bình tướng
Đánh liều sống thác với Đường-Vương,
Dầu thọ tai ương,
Ta thác rồi cũng theo chúa Lạc-Vương,
Há vì nài an tiếc nằm sưng,
Ta mau chỉ dặm sơn trường,
Cứu tin cầu may có sống.

GIẢO-KIM NÓI : Vưng quân-sư lời dạy, đón đây đã nửa
ngày, có sao chẳng thấy ai, trong bụng lại khiến thêm kiể
cẩn, *nghe đồn yêu địch lun-lăng, sao chẳng hút địch thẳng*
mũi trâu cho rãnh, tại ta làm mặt bảnh, nó hại bỏ ghét chơi,
đợi nửa ngày đợi đã mỗi hơi, về cho rãnh sức nào mà đợi.

(Kể Đơn-An ra gặp Giảo-Kim)

ĐƠN-AN NÓI : *Dạ, tôi chào Trinh-lão-gia.*

GIẢO-KIM NÓI : *Ừ, Đơn-An, mi có phải vưng lệnh thẳng*
mặt xanh là Đơn-nhị-Ca ta mà đi viện binh chẳng, này ta
nói cho mi biết :

CA BÀI TIÊU

GIẢO-KIM CA : Ta vưng lệnh chúa dừng đây nửa ngày,
Quân-sư ta bão giết mi nơi này
Song vì là quen chẳng nỡ giết mi
Hãy xử lấy đi,
Vì ta vưng mạng chúa ta lời dạy,
Song gì biết nhau bao đề xuống tay.

CA BÀI TIÊU

ĐƠN-AN CA: Cúi xin trên có chút ơn thương cùng
Nhiều dung cho kẻ lúc đương tai nạn,
Tôi nguyện nam mô hai chữ A-Di
Bồ-tát Thích-Ca

GIẢO-KIM CA: Nếu ta dung dặng mi còn tánh mạng
Ắt là đầu ta với cổ phải xa,
Còn chi là ta ?

ĐƠN-AN NÓI : Nói vậy *Trình-lão-gia* không thể nào tha
tôi dặng hay sao ? trời đất ôi ! ngày nay là ngày mạng tôi vĩ
liệt, chúa công ôi ! tôi cũng tưởng lâm đến nợ nước, tận kỳ
trung khả bảo ân-vương, đến ngày nay đương-cảnh dã chia
đường, Lạc-Dương chẳng gian san hưu hỉ.

GIẢO-KIM NÓI: Này *Đơn-An*, ta thấy người ta cũng thương,
nếu ta thua mi thân dặng tàng thân, đầu ta phải bay xa cái
cổ.

ĐƠN-AN NÓI : Gươm báu mi là vật quý, mi đưa giúp ta
về cõi âm-ti, *Chúa công ôi !* tôi thất đây là trọn đạo vi thần,
e chúa Lạc-Thành thọ khổ.

(Tôi đây *Đơn-An* tự vận)

GIẢO-KIM NÓI : Vậy mới đáng danh biểu thiên cổ, mặt
anh hùng nên đề miếu đường. *Quân*, khả đem thầy đập lại
bên đường, rồi ta sẽ hồi binh phục lĩnh.

THÚC-BẢO NÓI : *Như tôi*, vùng lĩnh quân-sư chỉ giáo
đến Hồng-đào sẽ khản mặt thơ, *như ta* : giết muôn binh chém
tướng dưới cờ, đạo thần tử xông tên há sợ, nhứt nhơn
nhứt mã xông thành thành lở, cầm muôn binh thao lược
thiên cơ, *âu là* : dục hô-lôi trực chỉ Đào-Sơn, khản thơ sẽ kiến
cơ nhi sát.

CA LONG HỒ HỘI

THÚC-BẢO CA: Đạo vi thần,
Tận kỳ trung
Bảo quân ân,
Há tiếc công, lĩnh vua rã,
Quân-sư dặng,
Lên động Đào-Sơn,

Đề đến nơi mới dặng khai thơ,
Sẽ coi thơ kiến cơ như hành,
Vụt hò-lôi,
Đến Đào-Sơn mặc ta tung hoành.

NÓI: *Quân, tấn binh.*

(Tới đây kéo Décors lên cùng còn đèn vua đó nữa).

THẾ-SUNG NÓI: Từ Đon-An vùng ngả lĩnh tráng, viện binh cứu dặng không chưa hăng, nơi Lạc-Thành dạ trăm chẳng an, chắc là có quan binh ngăn cản, cội rẽ đục trong chưa hăng, ba trắng chẳng trướng tiền phục mạng.

QUÂN-BẢO NÓI: *Dạ, dạ...*

SÁU NGƯỜI NÓI: *Chi?*

QUÂN NÓI: *Dạ, chúng tôi thám mã, xem thấy rõ ràng, thấy Đon-An từ tại sa-tràng, nên tôi phải về đây bẩm bạch.*

SÁU NGƯỜI NÓI: *Lui.*

HÙNG-TÍN NÓI: *Cha chả! Đường-dồng dám chơn vi đại dõm, dám đón đường tận sát Đon-An, dạ bẩm Vương-Huỳnh, khá cho em trở lại Lạc-Thành, ngày mai sẽ bệ tiền phục mạng.*

THẾ-SUNG NÓI: *Phò-mã ới! chiến tướng phản lòng theo giặc, nơi Lạc-Thành phò-mã tận trung, khá thủ tâm phò trăm đến cùng, sớm xuất mã tới hồi đơn diện, nghe phò-mã, phò mã ới!*

CA XUÂN NỮ

THẾ-SUNG CA: Trăm xem, cái cơ đồ nó tới rồi đây,
Ắt là khó ở nơi này,
Nên ta dạ lo hăng ngày,
Này ta tợ chỉ rối rắm lòng,
Thế lực cùng vô thế khả thi.

HÙNG-TÍN CA: Đạo vi thần sanh ký tử qui,
Đứng râu mây ơn chúa lúc nguy,
Dầu cho vại đổ thành nghiêng,
Vững tợ trồng nhứt trụ kinh thiên,
Mình đạo làm anh tuấn,

Chúa làm nản tôi há diễm nhiên,
Dầu cho thác xuống cửu tuyền,
Thân đở vật miếu-đường cho yên.
Dầu cho âm-cảnh đôi miền,
Nhắm mắt dành gian sang hưu nhiên.

HẠ MÀN

MÀN THỨ NHÌ

DỌN NHÀ GIÀU CHO CHÂU-XÁNG

CHÂU-XÁNG NÓI : Thập bát phản-vương từ khởi loạn, một mình ta một cõi xưng vương, bởi Thế-Sung thất thủ binh Đường, mới sai kẻ thơ lai cầu cứu, ta cũng nghĩ tình bằng hữu, mới giấy binh mười vạn phạt người, đã mấy phen đại chiến nan dương, binh thập vạn mất còn có một. Trời ôi ! Trước trước ngồi sao yên ổn, sau dinh binh giặc đánh dồn, ta muốn hồi binh bẻ thủ thuyền môn, e Lạc-Thành phải Thế-Sung thọ khốn. *Khó giữ a, ta nghĩ như : Cái-thế-Hùng đây, vẫn biết bác môn ngũ độn, sáng tạo lại xem khắp càng khôn, cặp phi đao chẳng nhượng ông Tôn, còn phép đảo hải đầu nhường Lạc-Tồn, còn phải bị thác đầu bêu trướcogue môn, ta tấn thối lưỡng đằng nan vị.*

QUÂN BÁO : *Dạ, dạ.*

CHÂU-XÁNG NÓI : *Chi ?*

QUÂN NÓI : *Dạ, tôi xem xa đã kỹ, phò-mã nay sang đến trước dinh.*

CHÂU-XÁNG NÓI : *Lui, nghe quân báo bằng tình, mau xuất dinh tiếp thính.*

HÙNG-TÍN NÓI : Nay tôi muốn đến dinh Châu-Xáng, dặng đòi lời biện bạch trần tình, có sao quân chẳng thấy trước dinh, làm sao có ký ngôn ngả lệnh.

CHÂU-XÁNG NÓI : *Dạ, trước vội mừng phò-mã, xin ngài hãy nhập dinh.*

HÙNG-TÍN NÓI : Trước Vương có lòng trọng kính, tôi nổi gót vào dinh ; xin ngài hãy miễn tình, vì tôi ngài phải nhọc lòng nghinh tiếp.

CHÀU-XÁNG NÓI : Dạ, phò-mã kim chi ngọc-diệp, tôi Vương-tử xuất thân ; dải nghĩa nhau cực nhọc chẳng cần, có vậy, phò-mã tiền dinh nghị luận, mời *phò-mã thượng* tạ. Quán, pha trà, mời *phò-mã giải* lao, hữu hà sự xin phân tôi hăng.

HÙNG-TÍN NÓI : Dạ, bẩm Đại-Vương, tôi có nghe Đại-Vương có một người con nuôi tên là Ngủ-Đặng, sức mạnh muôn người nan địch, tài bay chiến tướng khó bì, bởi vậy cho nên :

CA XUÂN TÌNH

Nay sáng lúc lương-dinh
Đường thất thủ cơ binh,
Xin ngài hãy tướng tình,
Nay tôi vung lời chúa dạy,
Qua đây cầu tướng chiến tài,
Xong cũng có ơn ngài,
Mời dặng người tài hay,
Nếu nay ơn ngài không rộng;
Chắc khi phải bị Đường-dồng,
Mấy vạn binh rông,
Lạc-Dương Thành hết mộng,
Khi tiên đế tại tiền,
Quá cấp tấu khởi binh,
Ngủ-nguyên soái lâm nân,
Thành-đô binh rông thập vạn,
Phu-nhơn tử tại sa tràng,
Nguyên-nhung liệu khó bảo toàn,
Một ngựa người xông phá trùng vây,
Khi cơn loạn gặp Châu-huỳnh nghĩa trượng,
Vì lúc nguy cấp chờ binh chưa sông,
Tay ông liền bồng công tử tay trao,
Kỳ thác cho ngài,
Phòng hậu kế lai,

Nay cúi xin ơn ngài,
Mở đờc bổ tãi,
Vi Lạc-Dương nay còn thọ hại,
Xin ngài cho Công-tử ra tay,
Cứu Lạc-Dương con nguy cấp,
Thì ơn rất trọng,
Trên lệnh ngài liệu định thế nào ?

CHÂU-XÁNG CA : Đâu tôi có hẹp lượng sao,
Xin tỏ âm hao ;
Quả có Ngủ-Đặng còn thật hiện tại,
Vi người tuổi hời xuân xanh,
Song việc chiến chinh,
E thất cơ binh,
Nay phò-mã quyết xin,
Ta biết liệu sao,
Thiệt khó biết bao ?
Vi hồi lúc ngài Ngủ-Vương,
Bị thất cơ vong,
Đã tử tại sa tràng,
Nên nay vốn người còn lại,
Một mình gã Ngủ-Đặng,
Kế nghiệp Ngủ-gia,
E mục tướng xông binh thập vạn,
Có một mai đầu,
Tiệc giống Ngủ-gia,
Phải tại tôi mà,
Thất tính kỳ ngôn,
Nầy tôi cùng phò-mã tỏ tường,
Xin chớ căm phiền,
Vi Ngủ-Đặng chưa từng tập luyện,
Nay một mình xông giữa vòng binh,
Ắt nan tồn tánh mạng,
E cầm binh loạn,
Chống sao nổi binh Đường,
Vả chúng ta anh hùng thao lược còn bị,
Đường tướng nó vây thành tuay,

Còn nó là đũa thơ hài,
Chưa tường quyết chiến,
Mạnh hồ địch quân hồ,
Vốn ta nan đào sanh lộ,
Còn nó tài sức mưu mô,
Tướng quả binh cò,
Phò-mã chớ mông.

HÙNG-TÍN CA : Nay Tước-Vương cạn lời,
Tôi xin kiêu từ,
Lạc-Dương thành toan phòng bị dự,
Tôi quyết lòng thiết một kế tư,
Qua đến dinh Đường tặc,
Ta ra tay độc,
Đặng ngã báo quân vương,

CHÂU-XÁNG CA : Phò-mã mưa rằng ta hẹp lượng,
Về kiếm cứu binh thì xong.

HÙNG-TÍN CA : Tôi dẫu dám phiên,
Tại lĩnh Tước-Vương,
Mặt giã từ,
Tôi về chốn Lạc-Dương,

(Bỏ Décors xuống ở trong dọn nhà Công-chúa)

ĐƠN-HÙNG-TÍN NÓI : Thấy chúa đương hồi nguy
biến, chịu ơn vua há dễ dè dàng nhiên. *Bớ Đường-Đổng !* Thù
nhà háy liên thạch bồ thiên, oán nhà gã mạc chi lập địa,
vi thần phải xử sao tròn nghĩa, đoạn từ đây tôi chúa phải
chia lìa : *Chúa công ôi ! như tôi với Chúa công đây :* trước
trước thì niềm tôi chúa, sau dinh là nghĩa đệ-huynh, nay
ngu-thần trộm bước Đường dinh, toan thích khách lâm đến
nghĩa chúa. *Như ta :* mạnh dùng sức yếu ta dùng chước, nơi
Lạc-Thành thử dạ hiền-thê, đạo tam cương, cương nào cũng
trượng, quân thần cương, phu thê cũng ví cương, nếu phu
nhơn chẳng quyết thân tạn, ta há lại không liều thân thác ?

CA KIÊM TIỀN

Đã mấy năm, hưởng lộc chúa công,
Nay nguy khốn bị binh Đường-Đổng,
Đi há dễ kích đồng nằm không,
Đặng đáp ơn xong,
Bỏ Đường-Đổng,
Ta nói thiệt,
Chớ ý mình,
Chiến tướng mạnh binh ròng xám lừng,
Bờ cõi chúa ta,
Giết mi đi thì ta mới an trong dạ,
Mi sống thời dường dính mắt ta,
Nhớ thù xưa dường thiết dường tha,
Nhớ đến cừu mi giết anh ta,
Thiên niên từ oán còn ghi dạ,
Nay lại còn mong tóm thâu thiên hạ,
Thật lòng lang chạ.

HẠ MÀN

MÀN THỨ BA

(NHÀ CÔNG-CHÚA)

CÔNG-CHÚA Vương-Huỳnh đục pháo đường tên đạn,
NGÂM THI : Một gánh gian sang chốn Lạc-Thành,
Nay trời xô đổ thành nghiêng vạt,
Binh Đường trăm vạn phủ chung quanh,
Thiếp tuy phận gái quần xoa thực,
Bảo cừu ơn chúa dám cầm thương,
Hề thay má phấn gìn trong trường,
Phải không lịnh cấm dám huơ thương.

(Khúc này Hùng-Tín đứng ngoài rình nghe)

HÙNG-TÍN NÓI : *Cha chả ? đúng khen cho phu-nhân
dữ a, rất đổi phận quần xoa thực-nữ, cũng vì ơn vua lên
ngựa cầm thương. Chớ như ta đây ; Phần nam-tử tung*

hoành trong bốn bề, chẳng liều thân phơi đống xương tàn, mau vào trong phân tử cùng nàng, lẽ tiêng biệc ngày mai ta trỗi gót.

(Hùng-Tín bước vào, Công-Chúa còn đứng ngồi buồn)

HÙNG-TÍN NÓI : *Tôi mừng Công-chúa.*

CÔNG-CHÚA NÓI : *Em cũng kính cho Quận-công, có vậy Phò-mã ngồi ; Dạ, Lạc-Thành có đều chi nguy biến, tôi xem tướng-công khi sắc bất hân hoan, có việc chi phân lại thiếp tàn, niềm phu-phụ thế đồng sống thác.*

HÙNG-TÍN NÓI : *Công-chúa ôi ! không có đều chi hết.*

CÔNG-CHÚA NÓI : *Phò-mã ôi ! Phò-mã nói không có đều chi hết sao em :*

CA LƯU THUYỀN HÀNH VÂN

Thiếp nhắm cái dung hình,
Khi sắc của chàng.
Sắc diện bất hân hoan,
Lương dinh thiếp dầu ăn,
Chinh chiến đường bao,
Tấn thành thối bại,
Xin chàng phân tử,
Đó vì vua, đây cũng vì gian sang,
Sống nhờ chàng thác cũng theo chàng.

HÙNG-TÍN CA : *Nay lời nàng đã cạn,
Hết sức hồi hương,
Qua phân hết cho nàng tàn,
Lạc-Thành thọ hại,
Chiến trường đã mạng chung nhiều tay,
Nên anh phải,
Nát thân bao nải,
Anh phen nì ra tài,
Thích Đường-Vương thì xong,
Kể từ này phu-phụ hết trông,
Rượu đầy một chén,
Tống hành dương cảnh chia tay.*

CÔNG-CHÚA NÓI : *Phò-mã ôi ! thiếp e cho chàng, nhưt một nan chi đại hạ, một người khó chống muôn binh, thiếp dám dầu khoe thiếp tài tình, xin cho thiếp Đường-Vương tài chiến.*

HÙNG-TÍN NÓI : *À thôi nàng đi, phần gái phải gìn cái
tiếc hạnh, bé trưởng thành bất xuất khuê môn. Cha chủ,
tài tình chi lên ngựa cầm cương, há chẳng biết Đường binh
lợi hại, nàng giỏi cho bằng nhị phu-nhơn của Mạnh-Hải,
thất cơ binh còn phải làm vợ Quắc-Trì. Còn như nàng đây :
cồng-thương bác nghệ tài chi, nàng thất thủ cũng như phu-
nhơn Mạnh-Hải, có vậy thì :*

CA LƯU THỦY TẮU MÃ

Lời ta khuyên mưa đừng đơn sai,
Vì nay chưa thọ khổ Lạc-Dương,
Ta nát thân báo ơn cho tròn,
Người trượng phu,
Phải giữ chữ tam cang ngũ thường,
Vũ em là điệu cang thường,
Quân thần cang ơn ấy khó lường,
Qua giã từ em,
Chốn Đường đình qua toan phục thù.

CÔNG-CHỦA NÓI : *Phò-mã ói ! Phò-mã tua đình bộ, cho
thiếp tỏ dòi lời, vả quân vương ơn lợ biển trời, niềm chồng
vợ cũng là niềm ân ái, muốn chàng thiếp chung mờ mờ
phải, thả tử ly sanh biệt ai màng, ly rượu đầy tống biệt
nghĩa chàng, thiếp mượn lấy gương vàng xử thiếp.*

CA VĂN THIÊN TƯỜNG

Vì chàng ngay chúa thiếp giữ tiếc trình cái kiếp
phù sinh,
Than ôi chén rượu thiếp tống hành,
Ơn vua nghĩa chúa phần anh,
Phần tiếc trình thiếp xử mình,
Phần chàng là phận mây râu,
Há chẳng xét câu,
Cân tam cang ngũ luân đạo thường,
Quân thần trượng, phu thê đạo,
Anh ngay tròn thiếp cũng tiếc chung
Nay anh linh liêu thân sanh,
Cho tròn cái nghĩa anh,
Rượu một chung tống biệt nhau là
Hề rạ đền nợ nước,
Làm sao chối rặng ngân hà.

Còn cái phần em đây,
Thề cùng nhau cho trọn nghĩa bốn bề,
Với đồng xương trinh liệt,
Nơi đây giữa có mặt chàng.
Xử thân mượn lấy gương vàng,
Thất cho tròn phần em thì xong.

HÙNG-TÍN CA: Một gánh giang san nặng hoảng đôi vai,
Cho hay Tạo-Hóa định rồi,
Phần em trinh tiết đã xong,
Còn ta sát Đường-Đổng bảo quân-vương.

CÔNG-CHÚA NÓI: *Phò-mã ơi! Phò-mã lòng tự quyết,*
khiến cho em chỉ xiết nỗi sầu, *Phò-mã phải biết câu:* Phù
thọ khương ninh nhơn đồng dục, tử đồng tật bịnh diệc ố
đồng, *nhưng mà thiếp nghĩ:* sống đôi ta đồng hưởng lộc
vua, nay có thác cũng chôn một huyệt.

HÙNG-TÍN NÓI: *Công-chúa đừng như vậy ta đáng khen*
cho lắm, nhưng mà ta e, gương xưa Trang-Tử vô bổ ca,
có mặt ta nàng nhớ thương ta, lúc vắng mặt cầu thân nơi
khác, nhớ gương xưa vợ ông Trang-Tử, thề với chồng sống
thác chẳng bỏ nhau, sau có anh trò khó giã dau, chớ dám
dứt nẻo lấy sợ chồng cho người nổi. *Sau ngài thấy như*
vậy ngài mới than: Kham quan phù xử thế, hữu như huê
khai tạ. *Ông nghĩ mà ông buồn cười cho đời,* người sống
như hình bóng nở rộ, còn tôi hỏi nàng, nàng vô đạo hay
là tri học?

CÔNG-CHÚA NÓI: *Dạ, em tri học.*

HÙNG-TÍN NÓI: *Ờ, nàng tri học, có vậy nghe ta hỏi*
đây; Thế từ ngã tắc tàng, là chi đó?

CÔNG-CHÚA NÓI: *Dạ, vợ chết thì chồng chôn.*

HÙNG-TÍN NÓI: *Ờ, ấy là phần ta, còn nữa:* Ngã tử thê
tắc giả, *mới sao đây?*

CÔNG-CHÚA NÓI: *Dạ, chồng chết thì vợ ắt lấy chồng.*

HÙNG-TÍN NÓI: *Quý, hay cho phu nhàn dư a, sách sử*
con ghi đề rằng rằng, mà nàng dám tự vô tự đắc chớ.

CÔNG-CHÚA NÓI: *Dạ, song gương sử tuy là nêu đề,*
còn con người dương thế cũng ba đường, chỉ em tưởng câu:
phu tử thê vô hà việc, chàng thác rồi em cũng liễu thân.

HÙNG-TÍN NÓI : *Vậy mới là phải đạo cho chớ, nhưng mà ta nghĩ : Ngã nhược tiên tử thời, chồng mà có một mai thác trước vợ đi rồi : Điền bị biệt tàn nhưn canh, ruộng ta người khác cày ; mã bị tha nhưn khóa, ngựa bị người khác cỡi ; thê như tha nhưn biển, vợ bị kẻ khác chộc ; tử bị tha nhưn mạ, con bị người khác mắng ; Ấy có phải trái đạo chồng lại lỗi đạo hằng, cái đó là cái gương xưa, còn nàng xữ sao tròn giữa dầy trần thiết ?*

CA XUÂN PHONG

Gương trước rồi, gương nàng xữ sao,
Đừng mông lĩnh lên ngựa cầm cương,
Miên cho nàng xữ trọn tào khương,
Dầu ta có tử tại Đường-dinh,
Ta cũng toan báo đền ơn chúa,
Ngọn gươm lĩnh ta trao cho nàng,
Nàng xữ xong cái phận của nàng,
Chớ để cho lúc khốn binh Đảng,
Chi bằng trước mình liệu cho an.

CÔNG-CHÚA NÓI : *Nói vậy phò-mã không tin tôi, có vậy phò-mã hãy coi tôi :*

CA VĂN THIÊN TƯỜNG

Gươm lĩnh đây em thề với chàng,
Cho trọn nghĩa tào khan,
Vương-huỳnh ôi anh dẫu có tàng,
Em xữ trọn cái tam cương,
Em cũng vì vì cái gian sang,
Một lạy này phu lang,
Kể từ này chia lìa đôi phan,
Hả nào di thang,
Thiếp cầu phu lang qua chốn binh Đảng,
Bảo thù cho nghĩa chúa,
Anh toan thích khách Đường-Đồng,
Em thác rồi đây,
Linh hồn em phưởng phất bên dinh Đường,
Toan giúp sức,
May anh có giết dặng Đường-dồng,
Nhờ ơn đức trời,

Thì Lạc-Thành ta ngồi an,
Rủi có sa cơ làm vào vòng Đường binh,
Giờ linh một trận phong đình,
Giúp nhau trong lúc vòng binh,
Mượn gương vàng gợi thân.

HÙNG-TÍN NÓI: Kham ta hồ hiền phụ, dà vĩnh biệt mạng chung.

CA TỨ ĐẠI (lớp xang dài)

Đôi ta vĩnh biệt ngàn thu,
Từ đây dà sấm thương hai ngã,
Còn anh thì cứu xưa chưa trả,
Khá khen đáng bức hồng xa phụ tưng,
Còn anh chi chi há đánh không giầy vung,
Hề gái biết từ đức tam tưng,
Phần trai ngay chúa đến cùng,
Nơi dinh Đường ta rủ dung,
Quản nghe trảng khá nghe ông,
Mau đem thầy đem chôn nơi dinh hậu,
Này bờ Đường-dồng,
Ta thề sống thác với mi,
Ta thù mi đầu chẳng đội trời chung.

HÙNG-TÍN NÓI: Hiền thê đã liễu mình trọn tiếc, còn phần ta thù trả chưa xong, *bờ này bưu-kim*, sống nhờ mi thác cũng cậy mi, ráng hết sức giúp ta một trận.

CA MẪU TẦM TỬ

Sách bầu đao xông phá Đường đình,
Dầu sanh tử để ta một mình,
Há đi lui cái đường kiếm kích,
Làm sao khuấy vỡ Đường binh,
Chúng nó cũng kinh,
Tay huơ thiên sọc lên yên,
Phen ni phú có hoàng thiên,
Dầu ta sống thác xuống huỳnh tuyền,
Cầu cho Lạc-Dương bình yên.

HẠ MÀN

MÀN THỨ TƯ

(Ở TRONG CÁI ĐỀN VUA, Ở NGOÀI DÉCORS-FIXE)

HÙNG-TÍN NÓI: Đầy đã tới dinh môn, mặt tỉnh ta hơi kích.

(Quần chạy ra la và đi và báo)

Quân lai thích khách thích khách.

(kể Giảo-Kim với La-Thành đi tuần)

LA-THÀNH NÓI: *Quân!* có thích quân thông báo cho ta tang, bất tuân mạng chém đầu làm lịnh.

(Giảo-Kim ra, La-Thành vô)

GIẢO-KIM NÓI: Đòng dinh tuần khắp đến tây dinh, có thích khách báo lai ta rõ, mở đường vào chờ mở ngõ ra, bằng nghịch mạng cứ theo quân lịnh.

(Lúc này Hùng-Tin gặp Giảo-Kim đánh, Giảo-Kim lấy búa đỡ kích lên rồi nói)

Đại ca tua dinh thủ, cho em trần tố đòi lời.

(Giảo-Kim nói tới đây bước ra ngoài nói nhỏ)

Đề tôi hại anh này qua bên kia cho cốp vật ảnh chơi. Này thàng mặt xanh cầu tài, kìa trong dinh trung, Đường-Vương có một mình, sao chẳng qua đó trả cừu cho đề?

(Nói tới đây Giảo-Kim bỏ chạy,

Hùng-Tin tước vô trong dinh gặp La-Thành đón đánh)

HÙNG-TÍN NÓI: *Bờ La-Thành!* Cha chả, đồ bất nghĩa vì ơn làm oán, kim bằng sao lại quá kẻ thù.

LA-THÀNH NÓI: *Đại ca ôi!* ơn đó là ơn cố hữu, nay lịnh vua đã phán phải vưng, nếu thuận thời huynh đệ đồng chung, bằng chẳng thuận ai cũng các tư kỳ chúa.

HÙNG-TÍN NÓI: *La-Thành!* ta nguyện sống thác với mi một trận, đề chỉ mi là đứa phẫn tình.

(Tới đây hai người đánh hai hiệp, La-Thành bắt Hùng-Tin bảo quân trói lại)

LA-THÀNH NÓI: *Quân,* khá nghe lịnh ta truyền, mau trói lại đem về ngục chúa.

(Kéo décors-fixe có đèn vua)

(Đường-Thế-Dân ngồi giữa, Từ-Mậu-Công ngồi kế một bên, còn hàng chư tướng ngồi hai bên, từ nhì phẩm tới tam phẩm, kể La-Thành với Giảo-Kim đặc Đon-Hùng-Tín vô, Đon-Hùng-Tín đứng không qui).

THẾ-DÂN NÓI : *Quân-sư ời !* nghe quân báo nói Đon-gia thích khách, trảm sai La-Thành lại với Giảo-Kim, chẳng biết việc dữ hiền, sao biệt vô âm tính.

MẬU-CÔNG NÓI : *Đạ*, tôi đã tán âm dương tường lặn, qua giờ thần sẽ có họ về.

THẾ-DÂN NÓI : *Nội thị*, rượu cúc một bầu dựng trước, mời bá quan hĩ lạc cùng ta.

CA XÀNG XÊ

Chúc câu thiên hoàng bên lầu miêng viên,
Còn nay bác-vương chư hầu,
Trái lẽ trời chiếm cứ xưng vương,
Tiên hoàng ngôi bảo,
Thiên hạ mới phục tùng,
Nhờ có binh ròng tướng dòng,
Giúp nên cơ đồ tiên vương,
Còn ta chiến chinh chư hầu,
Cũng nhờ lệnh quân-sư,
Xuất tinh đóng tướng tài ba,
Giúp ta cho nên cơ đồ,
Ơn ngàn ngày,
Chờ lúc hồi trào ta tước thắng,

MẬU-CÔNG CA : Mong ơn chúa-công yên lòng,
Hạ thần hết sức chí công.

SỬ-ĐẠI-NẠI CA : Tôi cầu chúc,
Thập bác-vương lai hàng,
Ngày sau trở nên ngôi vàng,
Mới phĩ lòng của tôi.
Nay mà bốn biển gần an,
Cũng nhờ mưu chước sắp bày của quân-sư,
Tiên hoàng ta mới vững,
Ta hết lòng khá báo quân ân.

TRƯƠNG-CÔNG-CẦN CA : Từ khi xuất binh chiêu trận,
Mấy phen giết lui binh giặc,
Thập bác chư hầu phải kinh oai.

TÀO-VƯƠNG-BÌNH CA : Cầu cho chư hầu lễ cống,
Cải phước nhà vua,
Thì mớ vui vầy chùa tôi,
Quốc thanh dân thịnh cường.

HUẤC-TRÌ CA : Trên chùa-công phật,
Dưới lòng tận trung,

SẦU NGƯỜI CA CHUNG : Chúng tôi sắt định một lòng.

GIẢO-KIM VỚI LA-THÀNH NÓI : Dạ, chúng tôi vâng sắc lệnh, bắc Hùng-Tín phản hồi.

THẾ-DÂN NÓI : Nhị vương huynh khá tạm ngồi, để mặc ta liệu định.

GIẢO-KIM NÓI : *Bớ con quỉ mợ xanh, sao không chịu qui xuống, coi bộ anh khi chùa tôi quá, chắc anh phải chết chém không thể nào khỏi.*

HÙNG-TÍN NÓI : *Bớ một lũ nhà bày!*

HUẤC-TRÌ NÓI : *Nhẹ nhẹ kẻo mà chết đó Hùng-Tín.*

HÙNG-TÍN NÓI : *Bớ Thế-Dân!*

GIẢO-KIM NÓI : *Sao anh kêu tên chùa tôi, tôi kêu chùa anh lại là thằng Vương-Thế-Sung.*

HÙNG-TÍN NÓI : Ta chỉ dốc đèn ơn ngãi chùa, giết Thế-Dân dặng báo oán xưa, nay sa cơ bị lũ nhà bày, ối ! có chém thì chém, có giết thì giết, ai có quỉ tử mà phòng qui lụy. Ta nói thiệt : sống ăn gan chẳng dặng Thế-Dân, thác cũng nguyên bắt hồn mi cho dặng.

THẾ-DÂN NÓI : *Đơn nhị ca ôi !* (và nói và mở trói) Trẫm thấy khanh nghĩa khí trung can, ai há nỡ xuống gươm ba thước, trẫm cũng biết khanh nhớ cừu hồi trước, trẫm tha khanh nơi chốn huê viên, ơn ấy với oán kia cũng đáng, khanh về cùng ta chung hưởng sang giàu.

(Lúc này Hùng-Tín rút gươm trong mình Thế-Dân, Huấc-Trì bắt dặng).

HÙNG-TÍN NÓI : Đường-Đồng chờ có trêu ngươi trước mắt, quyết một dao tận sát Đường-Đồng.

HUẤC-TRÌ NÓI : Hùng-Tín chờ có mòng, giết chùa ta sao dặng ?

(Hai người đánh với nhau, Huắc-Trì bắt Hùng-Tín bảo quân trời)

HUẮC-TRÌ NÓI: *Quân*, khá trời nó kỹ cang, dễ thành hoàng kinh động. *Dạ*, bầm chúa công, như *Đon-Hùng-Tín*, nó đã toan bề làm dữ, nơi pháp trảng luật xử hành hình, nếu dễ vậy Hùng-Tín dễ khinh, thần hạ nguyện pháp trảng dám sát.

THẾ-DÀN NÓI: Vương-huynh dễ mặt ta toan liệu, quân-sư định kế nhước hà ?

MẬU-CÔNG NÓI: *Dạ*, trên thánh thượng phán ra, dưới ngu thần xin tấu :

CA TÂY THI

Nay bề rồng lòng thi ân,
Đã mấy phen đó toan hận,
Tận sát nghĩa vương, nay bị thất binh,
Bệ ngọc còn thương, vẫn chơn mạng Đế-vương,
Song bởi chưng chi trượng,
Ơn chúa biết lâm đền,
Đáng bực trượng phu trên đời có một,
Nay đã sa cơ,
Dung thứ cho người nhờ,
Cầu may coi người hết giận.
Bề hạ mới thỏa lòng,
Kéo bấy chầy bề hạ ước mong.
Đại ca tự tình kỳ thần.
Xét kỹ coi,
Chớ đừng nên giận.
Tội toan cơ trời,
[ạc-Thành hầu dứt,
Nay minh quân chơn mạng,
Huynh-đệ đã hồi tâm,
Sao anh chẳng xét,
Để chịu thác oan.

HÙNG-TÍN CA: Mọi gánh gian sang,
Của ta hư hại,
Cũng vì mấy chớ ai,
Nay lại biền ta hàng đầu,
Thiệt là dứa mũi trâu,

Ta oán rất sâu,
Dễ chẳng biết thiên cơ bất lậu.
Thà thác chẳng thà đầu.
Thác tận kỳ trung danh lưu thế hậu.
Lạc-Thành mất bối đầu.
Ta mặc cượng cầu,
Thất cơ chìm lồng cá chậu.
Mi hay kể nhiệm mầu,
Chém giết gì ta chẳng đầu đầu, mà mông,

SỬ-ĐẠI-NAI CA : Đại ca chớ cượng ngồng,
Thác chẳng còn hồn.

TÀO-DIÊN-BÌNH CA : Xin anh rày tự tính,

TRƯƠNG-C.-CẦN CA : Xin anh từng quân thì ngã mạng,

GIÁO-KIM CA : Thì tánh mạng mới bảo toàn,

HUẤC-TRÌ CA : Nếu mà bằng không,

LA-THÀNH CA : Chắc mạng nan sanh... (bết)

THẾ-DÂN NÓI : *Này hiền khanh ôi ! hiền khanh há chẳng biết cơ trời mầu nhiệm, chúa mình quân chon mạng thì thờ, đã bấy lâu trăm có dạ ước mơ, nay há dễ xuống gươm bao nỡ.*

HÙNG-TÍN[•] NÓI : *Bớ Đường-đồng, ta nói thiệt, mi muốn cho ta đầu, nghe ta nói đây : Chừng nào mặt trời mọc hướng tây, thì ta mới ưng lòng đầu giặc.*

THẾ-DÂN NÓI : *Quân-sư ôi ! Tội đã hết lời can gián, đó chẳng nghe, Quân-sư liệu như hà ?*

MẬU-CÔNG NÓI : *Dạ, can không nghe thì giết chớ tha, trên lệnh chúa như hà liệu định ?*

THẾ-DÂN NÓI : *La-Thành, người làm giám sát quan.*

LA-THÀNH NÓI : *Dạ, phụng mạng. Quân ! dẫn Hùng-Tín pháp tràng xử trảm.*

MẬU-CÔNG NÓI : *Dạ, xưa vốn có thề nguyện sống thác, xin lệnh trên mở lượng hải hà, cho chúng tôi ra chốn pháp tràng, một chung tống biệt cầu cho va Tịnh-độ.*

THẾ-DÂN NÓI : *Trầm nấy cho, có vậy ! pháp tràng quân-sư tới, đông-viện trầm tính lui ; thị vệ khá bãi chầu, cho ta hồi cung cất.*

HẠ MÀN

MÀN THỨ NĂM

(TRONG PHÁP TRẢNG, NGOÀI DÉCORS FIXE)

TẦN-THÚC-BẢO NÓI: Từ vưng lĩnh quân-sư chỉ giáo, lãnh cầm nan qua chốn Đào-Sơn, đỡ cầm nan xem thấy rõ ràng, bảo ta phải chiêu an ba tướng.

QUÂN NÓI: Dạ, hữu sự.

THÚC-BẢO HỎI: Hà sự?

QUÂN NÓI: Chúng tôi quân thám mã, xem thấy dã tở tượng; Đơn-gia thích khách Minh-vương, nay bị bắt pháp trường xử trảm.

THÚC-BẢO NÓI: *Chắc như vậy há? Lui.* Đã biết ơn vua nợ nước, song làm người phải nhớ ơn trước nghĩa sau: *Bờ Mậu-Công, bờ La-Thành, bờ Giáo-Kim*, ba người có lý nào, dành để Đơn-gia thọ mạng. Lũ bấy thật vong ân bội nghĩa, *cha chả*, dầu không thương cũng nhờ thề nguyện. *Đại ca ôi!* ơn đó sánh dường non biển, đến thác thân xương rụi cũng khó đền. *Ấu là:* dục tri tuần mã, luân chuyển thần thương; mau đến chốn pháp trường, dâng cứu kỳ ca-trưởng.

CA LONG HỒ HỘI

Bờ La-Thành, bờ Giáo-Kim, Từ-Mậu-Công,
Quân vong ân,
Hồi ngày xưa,
Lời quyết thệ,
Làm phản Sơn-dông,
Nay lâm nguy há nở đi không,
Cang dân vua ai gọi có lòng,
La-Thành ôi! Tam hiền quán mi quên đi đời.

(Kéo décors fixe lên)

(Dọn cái pháp trường, Đơn-Hùng-Tín ngồi một bên
Từ-mậu-Công và chư tướng ngồi một bên, có hai tên quân
mặc đồ võ tay cầm gươm đứng hai bên Hùng-Tín,
Mậu-Công bưng rượu lại nói).

MẬU-CÔNG NÓI: *Đại ca ôi!* nay em nhớ lúc hồi đang thệ cùng nhau khởi nghĩa Sơn-dông, nay em nguyên hết lòng, cầu cho anh Tịnh-độ.

HÙNG-TÍN NÓI : Bỏ thẳng thầy chùa mời trầu, lẽ ra theo rượu này của mi tổng biêt ta đây : này Mầu-Công, mi không nhắc thì thôi, mi mà nhắc đến chừng nào, ta cha chả ta quên, mi có nhớ làm phần Sơn-dông hay không?

MẦU-CÔNG NÓI : Bầm đại-ca sao không nhớ.

HÙNG-TÍN NÓI : Ờ, mi nhớ há? Bầm quên ai mi cũng bảo toán, gta thất của ta lại bị tôn gín tru lưc; Cha chả mi oán ta chỉ làm vậy? Bỏ thẳng mời trầu! ai thèm uống rượu của mi : tao quên từ hà đi quên câu : Kiềm thạch chi ngôn khác du ngữ nội, thà thàc cho trọn niềm thân tử, há uống rượu mi là đưa cừu tâm.

MẦU-CÔNG NÓI : Đại-ca nói vậy chẳng là sai rồi, vả lời xưa có nói : Chớ người Đạo-Chích sũn vua Nghiêu, nay anh cũng tội ai cũng các tư kỳ chúa.

(Trương-công-Cần, Sứ-đại-Nại, Tân-dương-Bình qui xuống đứng rượu,

BA NGƯỜI ĐỒNG NÓI : Dạ, vì nghĩa kiềm bằng đang thế, rượu một chung tổng biêt đại-ca; một lạy tói cầu nguyện cho đại-ca, linh hồn hưởng trong vườn thanh tịnh.

ĐƠN-HÙNG-TÍN NÓI : Chúng bầy khéo nhiều lời phớt phỉnh, chẳng nhớ niềm bằng hữu chi tình, ta mạng dầu thàc xuống diêm đình, cũng nguyện bắt hồn đồ bất tỉnh.

GIẢO-KIM NÓI : Mày anh nói mà đại-ca không uống rượu của ai hết, eo phải là mất cở hay không? Thôi, để Giảo-rang công, linh đại-ca chung rượu. Đại-ca ôi ! em chẳng phải sãn muốn chi loni, như mấy người kìa bạc dái lời thề ; chón dương-gian anh sống ở thàc về, hồn linh anh phải bắt mấy thẳng bội nghĩa. Chén rượu này của em tổng biêt, đoạn ly tình chi xiết nỗi buồn. Đại-ca ôi ! thấy như vậy xuất cảnh hàng tuôn, một chung rượu đại-ca xin uống.

HÙNG-TÍN NÓI : Giảo-Kim, ta mà uống chén rượu mi đây, ta vẫn biêt mi là thẳng lỗ mưng, nay mang ta chỉ cùng, ơn ấy mi còn mang, dầu ta thàc còn một đồng xương tán, ơn Trĩnh-đệ một lời kiềm thạch. Âm cảnh ta về, dương trần còn hồn phách, vật vơ chờ những kẻ cầu tâm.

GIẢO-KIM NÓI : *Đại-ca ơi ! còn như chén rượu này là chén rượu thứ nhì đây, đáng kính đại-ca người oanh liệt, tận kỳ trung khả báo quân vương. Anh hùng mà như đại-ca vậy, há đi chịu nhục đầu Đường ; thọ tử chờ bất nình thọ nhục đó mà.*

HÙNG-TÍN NÓI : *Hay a ! đưa lỗ mông buồn lời ta đáng phục, thà thác thanh há sống đầu nhơ.*

(Bưng ly rượu thứ nhì uống)

GIẢO-KIM NÓI : *Còn như chén rượu thứ ba đây, cầu cho anh thác kiếp, đăng tài ba, giết cho sạch cả đồ bội nghĩa, đó đại-ca.*

CA DẠ CỔ HOÀI LANG

Ly rượu này ly tiễn biệt,
Cầu cho ca trường chốn cửu tuyền,
Nhớ xưa đôi ta có thề nguyện,
Đường âm cảnh cách đôi miền,
Là nay chưa đả ra lệnh truyền,
Em cũng có lời gián can,
Song vì phép vua luật nước,
Em phải đành lấp mắt tại ngơ.
Cái việc ni Mậu-Công rất độc,
Chẳng một lời can dân với vua,
Còn lại phần án anh rõ ràng,
Lệnh khiến đem ra pháp trảng,
Duy thiếu có một mình Tần-gia.

HÙNG-TÍN CA : *Ừa, vậy còn Thúc-Bảo hà phan ?
Nay ta bị xử nơi pháp trảng,
Có lý nào nó ngồi không cho an.*

GIẢO-KIM CA : *Thúc-Bảo mất vưng lời,
Lên dụ tướng Đào-Sơn,
Nay mai đây cũng phản hồi,
Có đó nhà,
Đại-ca không mạng hại đầu.*

GIẢO-KIM NÓI : *Đó, mấy anh thấy Giảo hay không ?
Giảo nói đại-ca uống tới ba chung, có đầu như mấy anh đưa
cái mặt vô lương tâm đó, mà đại-ca đầu có thêm uống.*

SỬ-ĐẠI-NẠI NÓI : *Ồi ! mi là đồ nói dóc, như ta đừng rượu cho đại-ca uống, không uống thì thôi, hơi nào mà nói, nói bợ như mi vậy được.*

GIẢO-KIM NÓI : *Ờ, mầy anh nói lời nói bợ, chẳng bằng thua tôi rồi nói tưng, mầy anh biết Giảo thuở nay không hề bợ ai hết, Giảo hay cướp bạc vua, bán quì lậu, làm phản Sơn-đông có một mình Giảo chờ ai ?*

(La-Thành ở trong huân nói)

LA-THÀNH NÓI : *Quán ! nay giờ ngộ đã dùng kỳ, kiếm kích bổ hàng nghiêm chỉnh.*

(La-Thành bước ra quì đưa ly rượu cho Đon-Hùng-Tín)

LA-THÀNH NÓI : *Bầm Đại-ca, phò chúa phải mang ơn chúa, nay lệnh ra em không lẽ chối từ ; rượu một ly tổng biệt nghĩa nhau, uống không chẳng mặt tình anh liệu.*

HÙNG-TÍN NÓI : *La-Thành, lời thề với nhau đồng sanh tử, nên rượu một ly mi tổng biệt nghĩa đồng tâm. Cha chả sao mi chẳng hồ với thủ cầm, câu thố tử hồ bi chi loại ? La-Thành ! mi há chẳng biết câu ; Dục tương thốn thảo tâm, báo đáp tam xuân qui. Rất dồi loài cây cỏ, nhờ sương xuân còn chúc tắc lòng đền, còn như mi, lúc Thúc-Bảo, Giảo-Kim đầu giặc, mi còn đang đau nặng tại phòng, lúc đó ta ngỡ mi một lòng với chúng nó, ta mới xách cây kích đồng ta vào ta giết mi, khi ta vào gần đến phòng, ta nghe mi nói phớt rằng : Thúc-Bảo, Giảo-Kim đồ bậy, ăn cơm ta trở lại đầu Đường. Phải chi mi xách nổi thần thương, ra đến trận giết hai thằng khốn ấy ; lúc đó ta tưởng thiệt lòng mi tốt, ta buồn thương đồng tạ nghĩa đệ huynh, có dè đâu, mi là đứa vô tình, dối đưa mẹ dạng toan đầu giặc.*

LA-THÀNH NÓI : *Quán, giờ ngộ đã dùng kỳ, xáng mã la làm lệnh, Hùng-Tín, ai cũng các tư kỳ chúa, nếu vì tình e lỗi với vua ; gươm đeo rút vỏ chuyển lực thần oai, đưa đó xuống diêm đài, ngọn gươm linh ta tận sát.*

(Chém vừa rồi thì một điểm linh hồn bay tước qua ngoại quốc đến sau đầu thai là Cáp-tô-Văn, quyết qua thâu đoạt nhà Đường ấy là vết sau, kể Thúc-Bảo vô tội ôm đầu Hùng-Tín mà khóc)

THÚC-BẢO NÓI : *Bớ đại-ca, đại-ca chết, kham ta hồ nghĩa khi ; dẫu ước bá niên tồn, em về đây xát anh đã lìa hồn,*

từ đây phải thiên thu hồ vĩnh biệt : Đại-ca ói, em về chẳng
kiếp đôi lời trần thiết, trước cang vua, sau tổng biệt đôi
chung : vậy thì rượu ba chung em tế giữa pháp tràng, tàu
cùng thánh thượng xin thi hài mai táng.

CA TƯƠNG TƯ

Nay anh đã cách dương trần lìa hồn,
Hồn cầu đăng siêu thần,
Ơn chúa nghĩa vua mới đánh liều thân sanh,
Cam đành phần anh,
Òi âm-dương cách phân đôi dàng,
Càng buồn càng than,
Trách ai nỡ phụ phần,
Nay đó trượng nghĩa vua,
Anh đánh liều cái thân sanh,
Ơn cho trọn,
Nay phải tử chi,
Em mất đi,
Em đăng về đây,
Việc lỡ rồi,
Từ này thôi chẳng thấy nhau,
Còn gì đền ơn,
Lòng sắt dính đầu sồn.

GIẢO-KIM CA : Nay đây phân cách nghĩa đồng lời thề,
Thệ hải sơn minh,
Âm cảnh từ đây cách bức nẻo đệ huynh,
Còn gì mà mộng,
Sanh tử thề đồng nhau,
Lại đưa anh,
Thấy vầy cảm động lòng này thương,
Ngưỡng viện kiêu thiên hoàng,
Ngưỡng viện kiêu thiên hoàng,
Gánh thân tâng,

MẬU-CÔNG CA : Em nguyện cầu cho,
Hồn siêu phượng phật.

LA-THÀNH CA : Cám nghĩa đại-ca,
Một lạy đây,
Đưa anh khỏi dương trần,
Vì tình vì ân,

MẤY NGƯỜI ĐỀU CA CHUNG : Nay anh rửa sạch trần,

Thương thay cái chí trượng phu,
Thương thay cái chí trượng phu,
Oanh liệt oanh,
Mấy em cầu cho anh,
Biết bao giờ sum hiệp nghĩa tương tri....

THÚC-BẢO NÓI : *Dạ, bầm linh Quán-Sư, trước có một
lời đang thệ, ờn Quán-Sư vọng tấu thánh hoàng, dâng cho
quân sữ soạn quách quan, nếu đề vậ e đời bán sáng.*

MẬU-CÔNG NÓI : *Truyền quân nhơn thâu liêm thi hải,
chờ ta tấu thiên nhan rồi sẽ tấu. Nầy chư tướng ới ! Hạng
ngày mai này ta lấy Lạc-Thành, chư tướng hãy nghe ta
định kế.*

CA CỔ-BẢN

Ngày nay nhóm chúng ta kéo qua lấy thành,
Lời ta khiến hỡi tướng binh,
Y lệnh truyền,
Sai kỳ ta không dung,
Lạc-Thành chiến đạo, muôn binh rờng,
Phục tòng tiền tả sang,
Bằng mà khi đi,
Lúc binh Ngử-vương rối loạn,
Người có chạy ngan nơi đón đường.
Bắt năm người về đây,
Bằng không dặng chờ trông về,
Nơi thành thấy ta.

LA-THÀNH CA : *Dạ, ngu thần xin lãnh mạng cho,
Muôn binh rờng trực chỉ Tỏa-sang,*

MẬU-CÔNG CA : *Còn người Huắc-Trì, Giao-Kim nghe dặn,
Phải y ngã lệnh,
Ngày mai đến nơi Lạc-Thành hai người
vào phía tả.*

Trung ương đề mặc ta,

HUẮC-TRÌ, GIAO-KIM CA : *Trên ngài dạy tôi phải vưng,
Phía tả chờ phòng,
Mặc chúng tôi,*

MẬU-CÔNG CA : *Còn hên hữu đây, Hắt-Bạch phu-nhơn,
Hết lòng vì vua,*

HẮT-BẠCH PHU-NHƠN CA : *Hai chúng tôi quyết một,
Trận với Lạc-Vương, quyết lấy thành,*

Biết tài hùng anh,
MẬU-CÔNG CA : Công-Cần cùng Tào-Viên,
Bốn người khá tua nghe lệnh,
Cùng bắc viên xừ công phía đông,
Bốn người phá dinh cho dặng,
Vào chốn trung ương,
Bắc Thế-Sung,
Y lệnh của ta,
Nếu mà không dặng vậy,
Ta cứ theo pháp hình,
Cơ binh nay ta đã định kỳ rồi,
Nếu mà đơn sai,
Cứ luật vua ta chẳng thứ dung,
Kế sắp đã xong,
Bằng mà ai vi lệnh,
Ta cứ luật chém đầu,

BỐN NGƯỜI CA : Chúng tôi cúi xin vưng,
Lệnh quân sư dám há sai,
Rạng ban mai,
Chúng tôi đồng quyết lòng thề một trận,
Lạc-Dương phải tung hoành,

MẬU-CÔNG CA : Kế mưu sắp đặt đã thành,
Rạng ngày khởi binh,
Quân bảy khá nghe lệnh ta đây
Bình mã diêm sang
Gươm giáo nghiêm trang,
Rạng mai này quyết một trận,
Lấy cho dặng Lạc-Thành.

HẠ MÀN



MÀN THỨ SÁU

VƯƠNG-THẾ-SUNG NÓI: Từ phò-mả Lạc-Thành nghị sự, sao bậc tin chẳng thấy phản hồi.

CA LẠC ÂM THIÊU

Sao vì sao khiến lòng ta nghi,
Khi đó qua Lạc-Thành,
Nghị cùng công nường,
Lâu hồi trong trường,
Ta rất nèn lo lường,
E người chỉ trưởng,
Lén bỏ qua dinh Đường,
Thì người ắt chẳng thành công,
Nèn lòng ta tắt lòng nghi ngại, nghi,

HẢI-CÔNG CA: Tôi lời xin khuyên cùng đại-vương,
Tôi chắc không hại gì
Vả là phò-mả,
Cái người có trí,
Không lẽ đâu một mình,
Dám xông Đường dinh
Chắc một giây sẽ về,
Đại-vương chớ khá sầu bi,
Đề mà lo quyết chiến đại-nhơn, hư hay nèn.

CA MẪU TÂM TỬ

ĐẠC-KIẾN-ĐUỐC CA: Chắc có khi cũng có chuyện chi,
Nèn dả lâu chẳng thấy đơn trì,
Nói như đại-vương chắc là trúng lý,
Khiến tôi thốn thức hồ nghi,
Thiệt rất nghĩ suy,
Muốn đại-vương truyền báo quân đi
Thăm dò rồi coi có đều chi,
Họa may có gặp chuyện gì,
Thông báo mình hay thì xong...

CA XUÂN PHONG

CAO-ĐÀNG-THÀNH CA: Quân nghe truyền,
Vùng lĩnh ta,

Qua Đường-dinh,
Dọ tình-thế nào,
Đặng thông báo trước dinh thì xong,
Chớ đơn sai cứ luật hình,
Ta chẳng dung, khả cần tâm,
Kiếm các nơi.
Đều chỉ về đây báo liền

BÀI TÀU XÀNG XÀNG LIÊU

CHÀU-XÁNG CA: Ngày ngày qua,
Phò-mã toan phục thù.
Toan cùng tôi muốn Ngũ-gia ra trận,
Vì Ngũ-vương e còn đại khờ,
Vì là vầy mới tôi,
Tôi chẳng cho Ngũ-gia ra trận,
Nên người lo,
Toan kể mưu xông trận,
Sợ khi e xảy ra dinh Đường,
Vì tôi báo tin cho tướng
Vì tôi báo tin cho tướng,
Đại-vương sai người dọ coi,
Có không thì xong.

QUÂN-BẢO : *Dạ, dạ*, phò-mã nay một ngựa một người,
nơi Đường-tặc phòng toan thích khách.

THẾ-SUNG NÓI : *Lui*. Ngũ-vương ôi ! Phò-mã nóng lòng
vì chùa, tình một mình thích khách Đường-dồng ; nếu
không lo việc cả chẳng xong, Ngũ-vương có kế chi định liệu.

CA LONG HỒ HỘI

Nếu việc này,
Sớm không lo,
Phò-mã không,
Khỏi nguy biến,

HẢI-CÔNG CA : Vầy đại-vương,
Dùng binh mạnh,

KIẾN-ĐUỐC CA : Tiếp ứng Đơn-gia,
Nếu dễ lâu,ắt phải bị nguy,

CAO-ĐÀNG-THÁNH CA : Với chúng ta tấn binh kiếp thì,
Cứu người cơn nguy,

CHÀU-XÁNG CA : Như cao-huỳnh thì xông đất thành.

QUẢN BẢO : *Dạ, phò-mã tử tại dinh Đường, nên phải bảo lai thánh thượng.*

THẾ-SUNG NÓI : *Phò-mã chết! bỏ phò-mã! Kham ta hồ xã tắc, thiên thu biệt Đơn-gia, Phò-mã còn vai gánh sang hà, nay rồi thác thi hài khách địa.*

CA TƯ ĐẠI (sang dài)

Bồi chửng thiên vĩ xử nhiên,
Phò-mã dành dấu lời dưới điện,
Dám một mình đơn thân độc mã,
Xử nghĩa tròn ơn đền oán trả,
Xa cơ bị gả Đường-vương bỏ mình,
Lạc-Dương ta ắt khó gìn,
Từ đây đã đoạn lụy tình,
Mình ta đeo dắt lương-đình,
Kham ta hồ âm cảnh bất tin,
Thiên địa ôi sao ơng lại bất minh,
Đành giết chi người cò quả.
Lạc-Dương chắc nay đã,
Tan điền thượng hải còn chi,
Mạng ta đã nan vi.

QUẢN-BẢO : *Dạ, binh Đường tứ hướng phủ vây, công phá gấp, Lạc-Thành phải hại.*

THẾ-SUNG NÓI : *Thiên hà hại, thiên hà hại, địa tán ngổ, địa tán ngổ.*

KIỆN-ĐỨC NÓI : *Xin đại-vương chỉ dậm sương đồ, Minh-châu sẽ nhờ Lưu-hất-Đạt.*

THẾ-SUNG NÓI : *Từ đây phải Lạc-Thành dành bỏ, này Minh-Châu chỉ dậm, sơn xuyên, ở đây chắc chẳng yên, Lạc-Dương mất khó bề chống cự.*

THẾ-SUNG CA tiếp: LỚP HỒI THƯ

Lâu bấy lâu chiếm cứ Lạc-Thành ,
Lúc nguy ta phải cam đành,
Nay cơn suy có khi lúc thịnh,
Cao xanh dành các cớ chi,
Phò-mã với ta ân thâm chi trọng,
Vị nghĩa liều mình,

Thần chẳng dặng tàn thân,
Dầu thác còn lòng ghi thâm ân,
CHÀU-XÁNG CA: Nay binh ở rang rần,
Đại-vương chẳng chịu dời lần,
Nếu dễ cho binh áp đến gần,
E binh biến khó bề chống ngăn,

ĐẬU-KIẾN-ĐỨC NÓI: Quân khá kiêu kích dặng trình,
cùng Đường-Vương đấu chiến.

(Bổ Décors fixe xuống, một tên quân cầm cây cờ đề chữ soái,
một tên tướng cầm cây gươm dơ lên, còn quân sắp ba hàng.)

CA MADELON (Victoire)

Muốn giúp chúa bao nài thần chết, vì,
Con nguy biến khá giúp nhau, ơn,
Nay ra binh y lĩnh quân-sư, đồng,
Ơn quân vương, gánh giang sang,
Nay nay, thành Lạc-Dương,
Đương cơn hồi nguy biến,
Chừng ta mới, áp nhau vô thành,
Cùng Lạc-vương hơn thua đường chinh chiến,
Ràng hết sức xông phá đường lên,
Ơn chúa ta đừng quên,
Ơn chúa ta đừng quên,
Làm làm sao,
Ơn vua ơn là trọng,
Minh âu lo lo sao ta phục quốc,
Thì ngày sau,
Lo chi không bình tịnh,
Chừng Ngủ-vương,
Nay ta đã, đã bắt, giết giết phúc,
Rời rời rời dây,
Sửa sang hồi trào nội,
Thì Cao-vương công thắng,
Ta lên chức,
Khi ấy mới vững lên ngai vàng,
Thì ngày sau hưởng lộc phước tràng
Năm nam sang.

TƯỚNG NÓI: Quân, tấn binh.

HẠ MÀN

MÀN THỨ BẢY

(Dọn cái rừng hai bên đánh với nhau, bốn vị Ngũ-vương đều bị bắt, còn Thế-Sung chạy, bỏ Décors fixe núi, La-Thành rượt theo Thế-Sung gặp quân đón đường)

TIỀN ÔNG NÓI : *Bớ Thế-Sung, nay đã lời thề hiện tại, ta cho ngươi bức tượng mẫu đơn ; mi có nhớ lời thề chăng ? Mi thề với ta chừng mi nhưt cứ xưng vương, nhà của mi có hòn núi mọc lên và có cộp bạch ăn mủ, đây là Giả-tả-sang, sau lưng La-Thành là Cộp-Bạch đó, lời thề nay đã quá, mạng mi vì buynh tuyến, dặng lòng chó khá hờn riêng, mi khá nhớ ta hồi tiên động.*

THẾ-SUNG NÓI : Nói vậy thì lời thề trước tưởng là thề cho qua buổi, không dè ngày nay hiện ứng rõ ràng, trước kia là Giả-tả-Sang, sau lại tượng tinh bạch hồ.

LA-THÀNH NÓI : *Bớ-Thế-Sung, Gia-tả-Sang ngáng cản, đổ nhà gả chạy dẫu, mau xuống ngựa hàng đầu, kéo nhọc lòng ta ra sức.*

(Thế-Sung thấy La-Thành bèn té xuống ngựa)

LA-THÀNH NÓI : *Quán, khá mau nghe lệnh, trời gả hồi binh, Quán! hồi binh.*

HẠ MÀN

MÀN THỨ TÁM

(Đền vua, một mình Thế-Dân ngồi nói)

THẾ-DÂN NÓI : Nay Quán-sur vưng lệnh, khi ra binh nhưt định với La- huynh, dưng lệnh sẽ hồi binh, không ngũ tướng chém đầu làm lệnh, nay đã trời kia trích bóng, nếu quá kỳ e La-dệ khổ hình, chi bằng ta nguyện với hoàng thiên, dặng ngăn cản chẳng cho âm-dương hội, ta lấy cây trám này cấm giữa thình không. lòng chứng coi trời đất có thương ta không.

(Tới đây Thế-Dân phải vô trong cấm trám rồi trở ra có Mậu-Công châu.)

THẾ-DÂN NÓI: *Quân-sư ới, trời đã quá ngo mùi, các tướng chẳng hồi dinh nội.*

MẬU-CÔNG NÓI: *Dạ, tôi toán quẻ Âm-dương tướng tận, quá giờ thân binh tướng sẽ về.*

QUÂN BẢO: *Dạ, nay binh Đường đại thắng, Ngủ-Vương đã trời minh.*

MẬU-CÔNG NÓI: *Lui.*

LA-THÀNH CÙNG CHƯ TƯỚNG NÓI: *Dạ, hạ thần từ vắng lĩnh, đất thắng đã hồi binh, Ngủ-Vương nạp trước sân trình, cho lĩnh trên mình đáng.*

THẾ-DÂN NÓI: *Có vậy m'ri m'ý khanh thượng tạ, Quân-sư ới, ngủ tướng đã bắt rồi, từ Quân-sư liệu định.*

MẬU-CÔNG NÓI: *Dạ, bề rồng đã chỉ phán, dưới tôi phải vâng theo, nay Ngủ-Vương phải bỏ tù xa, về kinh sẽ hoàn-vương minh án. Quân, y ngũ lĩnh truyền, giam Ngủ-Vương dinh hậu.*

THẾ-DÂN NÓI: *La-dệ thiệt anh hùng trên thế, một mình thâu dặng lời Ngủ-Vương, nội thị khá vưng lời, bày yến diên trước điện.*

MẬU-CÔNG NÓI: *Bẩm Chúa-công, như La-Thành mà thắng trận đây cũng là :*

CA KIÊM TIỀN

Bởi chúa-công thế lực rất nghiêm,
Chúa-công mới trước sân khấu cửa,
Dương chẳng dặng hồi âm vì,
Trăm cấm làm nì,
Nên La-Thành,
Mới bắt dặng,
Ngủ-Vương về,
Nếu chẳng vậy trời đã huỳnh hôn,
Làm sao bắt Ngủ-Vương.

THẾ-DÂN CA: *Nay giữa đây Quân-sư nhắc lại,
Không trăm mắt mừng quên phúc rồi đi,
Hậu dinh trăm cấm một cây,
Vậy thì trăm phải đến nơi,
Nhỏ trăm coi thiệt hay là không thiệt,*

Nếu quả tự nhiên Đường-Vương hưng vượn g
Quân-sư cao trượng,

(Tới đây Thế-Dân đi nhờ trăm thì trong buồn tác đèn hết
một chực sẽ đốt lên.)

GIÃO-KIM NÓI: Húy, không xong không xong rồi, trời
buổi trưa mà thiên âm địa hân, chắc có yêu tin chi đó.

MẬU-CÔNG NÓI: *Quân*, khá đáng chực huy hoàng, rước
thánh-hoàng ngự yến.

(Quân đốt đèn rước Thế-Dân lên ngôi tại yến.)

THẾ-DÂN NÓI: *Nội thị*, truyền quan xét âm-dương, tấu
cho ta nghe thử.

NỘI THỊ NÓI: *Dạ*, quan âm-dương tra kỹ, giờ tức thiệt
y kỳ.

THẾ-DÂN NÓI: *Húy a*, như vậy mới lòng trời chẳng phụ,
còn thương nghiệp cả Đại-Đường, Quân-sư thiệt thần tiên,
biết những đền quá khứ.

MẬU-CÔNG NÓI: *Này chư tướng ôi ! số là mấy ông chưa
rỏ, đề tôi nhắc lại cho tướng :*

CA ĐƯỜNG THÁI TÔN

Vì lệnh thánh hoàng,
Có lòng nhơn từ,
Thấy ra lệnh luật hình cấm nghiêm,
Nên lòng người thương,
Số trời xế bóng hồng,
Rút trăm vái trời đình nhựt,
La-Thành người đầu công dựng,
Nếu không trời đã huỳnh hôn,
Có đầu bắt rày Ngũ-vương,
Nên khi tướng binh dả hời,
Đương ngồi dự tiệc,
Tôi đã hiền dặng,
Nhắc lại thánh hoàng,
Ngài liền nhớ lại,
Rút trăm còn tại,
Khi nhờ rồi bóng trời huỳnh hôn.

Có phải là phước trời còn thương,
Nên giúp cho thánh hoàng,
THẾ-DÂN CA : Trời còn thương Đại-Đường,
Nay dặng an nhân bốn phương,
Thiệt tiên hoàng phước đức nhà vương,
HẾT THẦY CA CHUNG : Đồng chúc cầu quới quan,
Bá niên trường thọ,
Tới đây vẫn thứ tuồng.

VÃNG

CA MARSEILLAISE (*Refrain*)

Kính chúc quới quan đồng bang,
Ráng công tranh cạnh đường thương,
Dành chen vị quốc,
Công thương mỗi lợi này,
Đua nhau với nhau một dừơng,
Mau mau nên,
Kính chúc quới quan đồng bang,
Bá niên phước hải nam sang,
Truyền tôn lưu tử,
Thiên niên thế thời,
Ráng công sắc mới nên kim,
Mừng đồng bang.



Tôi là Annam

Tôi chỉ mua Savon

của hàng Annam

bán mà dùng.

Savon trắng

HIỆU MẶT TRỜI MỘC

và Savon đen

HIỆU CON RỒNG

của hàng Annam Háovinh Côngty là
tốt nhứt, cứng nhứt, ngời nhứt, bọt
nhiều, lâu tiêu, giặt không mục đồ.



Theo cách luận lý Học

Ai là Annam phải dùng đồ của Annam bán.

Savon thiết tốt của Háovinh là đồ của Annam bán.

Vậy : Ai là Annam phải dùng Savon thiết tốt của hãng Háovinh.

* * *

Savon trắng hiệu Mặttrời Mọc (Le Soleil) đúng 72 phần dầu. *Tốt nhất mà lại rẻ nhất trong cõi Đông-Pháp. Giặt không hôi và không mục đồ.*

* * *

Savon đen hiệu Con Rồng (Le Hydra) đúng 72 phần dầu. *Thiết tốt, thiết ngọt, thiết rẻ vì là bọt nhiều, rất cứng, lâu lâu, ít hao, giặt không mục đồ.*

* * *

Một kilo savon của chúng tôi, bất kỳ là trắng hay đen, đều xài lợi bằng ba kilos savon của Khách. Vì vậy tuy nó thoáng qua thì tưởng mất, chứ kỳ thật là rẻ hơn nhiều. Và lại savon thiết, thiết tốt, giặt đủ ngọt, dể sạch hơn mà lại không mục đồ.

Đại lý bán sỉ và bán lẻ tại Hãng Háovinh
56 Bd Bonnard, Saigon.

Rượu Côtô.

Cognac Gay Renaud 3 Etoiles et 7 Etoiles.

Cognac Doberlay (Ó Bay).

Cognac The Old Ship (Tàubườm).

Savon trắng hiệu Mặttrời.

Savon đen hiệu Con Rồng.

vân vân.



SÁCH CỦA NGUYỄN-HẢO-VĨNH

Sách In mới vừa rồi.

CÁCH VẬT TRÍ TRI

Phổ thông sơ giai

QUYỀN THƯ NHƯT

13 bài và 123 cái hình, cả thầy trên 260 trang,
đóng bìa carton cứng, lưng vải, đẹp chẳng thua
gi sách bên Âu-Mỹ; giá mỗi cuốn. 1\$50
Par pos'te. 1.70
Contre Remboursement . . 1.80

Kỷ thi "lâm sách" của Namkỳ Khuyến Học Hội Saigon năm 1922,
quyền sách này đạt được giải nhất, được thưởng một trăm mẫu
chục ngàn bạc.

Hình in trong sách này toàn màu khảm bản Đạipháp. Chúng tôi
chẳng ngại sự tốn kém, quyết một sự giúp ích cho đồng bào mà hỏi.
Kiểu in rất đẹp, hình thật khéo, giấy tốt, dùng bìa thật tốt và chắc,
mà chúng tôi chỉ bán có 1\$50. Chúng tôi chẳng sợ ỷ chặc lợi, miềng
thầu vào đủ các sở phí đã xuất ra in quyền sách này, đáng xuất
bản những sách hữu-ích khác, thì chúng tôi đủ lo ngại chi. Xin các
đấng lo về đường tiến hóa của dân tộc ta vừa giúp với, thì chúng tôi
rất cảm ơn. .

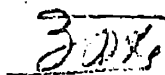
Có trữ bán tại Nhà-in Xưa-Nay
62-64 Bd Bonnard Saigon.

Xin chủ ý

Sách này của Nguyễn-hảo-Vĩnh làm ra chớ không
phải dịch sách ngoại quốc.

Nhà-in Xưa-Nay có trữ bán nhiều thứ sách nói về việc liên
thời, chớ vị thích xem sách viết thơ hỏi mục lục (catalogue) thì
chúng tôi sẽ vui lòng gửi hầu chớ vị liền.

Nguyễn-hảo-Vĩnh
chủ nhơn Nhà-in Xưa-Nay
đơn. kính



MUA SỈ BÁN LẠI

Mấy thứ tường Cải-Lương này sẽ có huê hồng nhiều :

1 ^o Kiều du Thanh-minh	0\$50
2 ^o Hoạn-Thơ tróc Kiều	0 50
3 ^o Kiều ngộ Từ-Hải	0 50
4 ^o Hạnh-Ngươn cống hồ	0 50
5 ^o Bao-Công xử án Quách-Hoè	0 50
6 ^o Tống tửu Đơn-hùng-Tín	0 50
7 ^o Bá-áp-Khảo dạy dờn cho Đắc-Kỹ	0 50
8 ^o Phụng-nghi-Đình	0 50

Và

Truyện Mai-lương-Ngọc trọn bộ 4 cuốn ~~thiệt~~ là hay lắm 1\$60

Xin gửi thơ cho :

M. PHẠM-ĐÌNH-KHƯƠNG

109, rue Lý-thành-Nguyên

Cholon